

Літачок

Оксана Кротюк

У День Святого Валентина Максим прийшов до школи з паперовим літачком. На крилі його виразними друкованими літерами було виведено: "Найкраще у світі ім'я – Улянка". Підпису, звичайно ж, не було. "Хай вона ніколи не здогадається, що це написав я , – твердо казав собі Максим. – І начебто вже не він, а хтось інший, зітхаючи, додавав: "Ех, а краще б здогадалась..."".

Максим сів за свою останню парту й став чекати, коли Ніна Іванівна загадає всім розв'язувати задачу. А як усі схилились над зошитами, він тихенько дістав літачка, ще раз прочитав свій напис, ще раз глянув на Улянку, зітхнув і – так тому й бути – швидко метнув літачка їй на парту. Летіти було три секунди: Улянчина парта в сусідньому ряду навскіс. Але літачок зробив якусь химерну петлю, пішов у піке і впав простісінько перед носом у Дениса. Денис одразу покинув задачу і став зацікавлено його розглядати.

Максимові з тої несподіванки аж гаряче зробилося. Він опустил голову й спідлоба стежив за Денисом. Денис тим часом діловито оглянув клас, тоді дістав з пенала червону ручку, перекреслив у слові Улянка літеру "У" й замість неї написав велике кругле "О".

Проте Олянка, що сиділа на другій парті, літачка з сердечком на крилі не отримала. Літачок знов виписав у повітрі чудернацький пірует і цього разу впав на парту до Віті.

Вітя був хлопець тихий і сором'язливий. Він ніколи б не відважився написати дівчинці таку записку. А тут на тобі, записка сама впала з неба. Хвиля сміливості накрила Вітю з голови до п'ят. Він упевнено перекреслив у слові "Олянка" літеру "я" і надписав угорі літеру "е". "Тепер усе чистісінька правда, – сказав собі Вітя. – Оленка – найкраще у світі ім'я". І він послав літачка убік через ряд. Саме там сиділа Оленка.

Червоне сердечко на білім крилі знов здійнялося в повітря. Та до першого ряду парт не долетіло. Цього разу літачок викрутасів не робив. Він плавно сів у другому ряду на Улянчиній парті.

Максим, який стежив за всіма цими перельотами й безсоромним мазюканням по його напису, ледь не кинувся, щоб вихопити літачка з Улянчиних рук. Та стримався-таки. А Улянка перекинула з-за плеча свою русяву кіску, перетягнуту блакитною квітчастою зав'зкою, і стала уважно розглядати напис на крилі. Він хоч і був двічі поправлений, проте читався добре. Сердечко на крилі їй, видно, сподобалось. Бо інакше чого вона озирнулася й так тепло Максимові усміхнулась.